

Plohl.

52 7/91

Težene je muš rumrl. Onda toga su muša zukopali u grob. Onda toga muša ně bilo jeden tjedan iz groba. Onda kad je jeden tjedan prešel, onda je on dosel doma, jer kad je doma dosel, postala je mesecina; a pre bila trina, da je on na putu jahal. Onda veli taj muš: ja sem ti ovo dosel. Ja ti něsem rumrl - a rumrl je. Evo ti gledi ti mene: ja sem ti dosel živ i na konju sem ti dojpal. Dej si ti toga maloga pesečka vremi sobom i se svoje stvari ukni svoje i ti ćeš a domljum iti. Onda je iste steni mušom kse ponja. Onda muš veli: čujes ti řena je li tebe strah smrti? Onda veli řena ta: ne. Neće mene strah, kad je mesecina. Onda pak iku dale. Onda veli pak taj muš: čujes řena, je li tebe strah? Onda řena veli: neće, a što bi me bilo strah, kad je mesecina. Pak iku, pak veli muš: čujes ti, je li tebe smrti strah? Onda veli řena: ne, a što bi me bilo strah, kad je mesecina. Onda sa dosli do njegovoga groba. Onda veli taj muš: hiti ti toga cuka u u grob i tu svoju culu! Hiti cuka i tu svoju culu. Onda veli sa i ti hodinute.

Onda ona veli: oti ti preki, or onda ja psem za tabum. Onda je on vlečel kuter i grob se je stropil skup, a ona oblezjala. Onda je bila tak jeden dnev. Onda su se oni tenili skupa i onda i onda narad dosel taj njeli muš i na oblik zisiel. Onda veli: a kad se ma tu řena lepo gosti i svojim miskom. Onda veli taj duh još: or vi dva a domljum, burno ze mi tri lepo gostili. Onda došela on jednoga vola fižu. Oni su lepo gostke fiži. Onda taj vol sve pokole mutri fiži onoj i onoga muša samur ga je nestalo. Nego bilo fiži, niti vani i toga vola. To je kraj porec priповide.